

нъщо е опрѣдѣлено за България, а не да бѫде велика въ този смисълъ, какъвто разбираятъ съврѣменните дѣржави. Азъ съмъ челъ Божествената книга, въ която е писано, че България ще бѫде малка дѣржава. На България не е позволено да се разправя съ оржия! Ако иска да се подигне, тя трѣбва да служи на Бога, и тогава ѝ се даде едно почетно място. Не иска ли да служи на Бога, всички ще я тѣпчатъ.

И слѣдъ всичко това ще дойдатъ писатели и поети, да я възпѣватъ и оплакватъ: „Българио, майко мила!“ Кой отъ тия съврѣменни поети, които се засели да възпѣватъ България, сѫ трѣгнали между народа да го учатъ, какво трѣбва да прави. Всички се обрѣщатъ къмъ културната младежъ, нея тѣрсятъ, на нея възлагатъ всичкитѣ си надежди. Дѣ е тази културна младежъ? — Азъ наричамъ „културна младежъ“ всички хора, които сѫ родени съ идеали. Всѣки, който отпослѣ възприема нѣкакви идеали и се заема да имъ служи, той мяза на натоварена камила, или на едно натоварено магаре, което само прѣнася товаръ отъ едно място на друго, а за него нищо не остава. Такива идеи има навсѣкѫде. Такава младежъ има и въ Англия, и въ Франция, и въ Германия, и въ Америка, но никой не се нуждае отъ нея. Днесъ се изисква младежъ, родена съ идеали. Казвате: „Ние ще напѫтваме младежъта.“ — Нѣма какво да я напѫтвате. Тази младежъ се нуждае само отъ малко вода. Вие ще я полѣете съ вода, както поливате нѣкое малко дръвче, и тя ще трѣгне по своя путь. Казвате: „Ние, старите, ще възпитаваме младежъта.“ — Нѣма какво да я възпитавате. Откакъ свѣтътъ сѫществува, все се възпитава, и все по-лошъ става. Колкото повече се занимаваме съ възпитанието на младежъта, толкова повече забатачваме.

Единъ ученъ германецъ казва, че съврѣменната култура залѣзва вече. Така е, тази култура отъ денъ на денъ умира. Каква култура е съврѣ-